

GROETEN UIT PARIJS!

April is voor Maristen een bijzondere maand vanwege het feest van Pater Chanel (28 april). In de Sociëteit van Maria is het traditioneel de gelegenheid om een novene te houden ter bevordering van roepingen. Het nummer van deze maand is gewijd aan reflecties op het leven van de Heilige Petrus Chanel en zijn voorbeeld voor ons in deze tijd. Mogen wij net als hij groeien in trouw en toewijding!

*Francisco Chauvet
en Martin McAnaney*

OVERLEDEN

John Hand (Ierl) 15.03.2021
Helmut Funke (Dld) 25.03.2021

GEBEDSINTENTIE

*We nodigen je uit vanaf 20 april
elke dag het volgende
noveengebied te bidden:*

Heer, nu we ons voorbereiden op het feest van de Hl. Petrus Chanel, Marist en eerste martelaar van Oceanië, bidden we tot U op zijn voorspraak: wakker het vuur aan dat U in ons ontstoken hebt toen U ons in onze jonge jaren geroepen hebt. Help ons onze roeping als Marist gelovig en edelmoedig te beleven. Geef jonge mensen het verlangen en de kans te kiezen voor een leven als Marist, om U te dienen en zich in te zetten voor het heil van de vrouwen en mannen van onze tijd. Door Christus onze Heer. Amen

EUROINFO

ST PETER CHANEL SM, MARISTEN MISSIONARIS
EN MARTELAAR, 1803 - 1841 - MARISTEN DENKEN
NA OVER HUN ZENDING VANDAAG DE DAG

Pascal Boidin (Fr) heeft in de provincie een speciale verantwoordelijkheid voor de bevordering van roepingen. Beginnend met dit citaat van paus Franciscus: "ons wordt gevraagd om Jezus' oproep te gehoorzamen om uit onze eigen comfortzone te gaan en alle' periferieën 'te bereiken die het licht van het Evangelie nodig hebben" (EG 20), nodigde hij uit verschillende medebroeders om na te denken over hun missie in het licht van het leven van Peter Chanel. (Klik hier voor de

volledige artikelen in het Engels bit.ly/3ta3y5e,
Frans bit.ly/3uEdoww, Spaans bit.ly/3g19kSN,
Duits bit.ly/3d4DWB8, Italiaans bit.ly/3t91Y3x

ALOIS GREILER (DE), PAROCHIE HL. THERESIA, DUBLIN:

"... Pierre Chanel wilde al sinds zijn jeugd naar de missies, maar het duurde jaren voordat deze wens werd beantwoord. Hij sloot zich aan bij de Maristen-aspiranten 'en kreeg de kans om zijn wens te realiseren als een van de eerste groep missionarissen die naar Oceanië ging ...! Zijn beste vriend, Claude Bret, stierf onderweg en liet hem eenzaam achter. Op het eiland Futuna verzette de lokale bevolking zich tegen de christelijke boodschap die hij probeerde te verkondigen. Ondanks grote inzet en vele inspanningen zag hij zo weinig resultaten. Zijn mede Marist, Br. Nizier, vertelde hem over de geruchten over de moord op de missionaris. Chanel antwoordde: 'Ze kunnen de missionaris doden, maar de missie kunnen ze niet doden.' Dat maakt indruk op mij. Chanel moest zoveel vragen onder ogen zien die voor mij vandaag ongemakkelijk zijn: zal de Sociëteit van Maria doorgaan? Is het religieuze leven een manier van leven voor jonge mensen in deze tijd? Waar is God in een seculier tijdperk? Hoe zit het met de waarde van onze religie in vergelijking met andere religies - of geen enkele? ... Deze vragen zijn ongemakkelijk, maar moeten worden gesteld ... Ik moet tenminste delen wat ik voel voor mensen die vragen hebben en ... werken vanuit mijn geloof zoals Chanel dat deed."

AANDACHTIG
AANWEZIG
ALS MARIA

DANIEL FERNÁNDEZ (Esp), SAHAGÚN:

"...Ik denk dat een van de meest wijdverspreide existentiële periferieën in Europa datgene is dat ontstaat doordat de spirituele dimensie uit het dagelijks leven is verdwenen. Onze lawaaierige, individualistische en materialistische samenleving maakt ons immuun voor het spirituele, en verdort onze ziel beetje bij beetje.

Veel mensen zouden graag de spirituele dimensie van het leven terugvinden ... maar ze weten niet hoe. Ik denk dat de Maristenmissie vandaag zoekt naar die ruimtes in een persoon die hem openen voor iets meer, voor transcendentie en hen verlicht met het licht van het Evangelie."

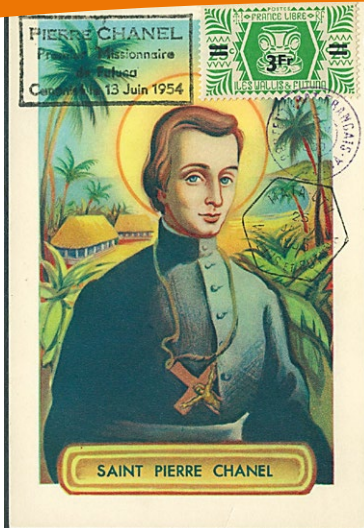
THILO SAFT (DE), PASSAU:

"In de context van de huidige schandalen in de Kerk, "... wanneer paus Franciscus zegt dat we allemaal geroepen zijn om" uit onze eigen comfortzone te stappen "(EG 20), vraag ik me af: wat wil hij daarmee zeggen? Bedoelt hij alleen onze geboorteplaats, familie en vrienden? Of omvat deze comfortzone ook structuren

en denkwijzen binnen de kerk? De H. Petrus Chanel stond er voor op om zijn vaderland te verlaten. Hij was er vast van overtuigd dat de Heer hem door alle gevaren en uitdagingen van zijn reis als missionaris zou leiden. Wij Maristen zijn tegenwoordig geroepen om open te staan voor nieuwe theologische benaderingen. We kunnen er, net als St. Peter Chanel, op vertrouwen dat de Heer ons door alle gevaren en uitdagingen van onze tijd heen zal leiden."

PADDY O'HARE (IERL), TOULON:

"...Een urgente missionaire uitdaging voor mij nu is het vinden van de juiste woorden om mensen van een andere mentaliteit en cultuur te bereiken, met name jongeren in deze 21ste eeuw. Om, nu ik 81 ben, hun vragen te verstaan en met hen te communiceren vind ik heel wat moeilijker dan het leren van de Japanse taal en cultuur, toen ik 29 was. Het geduld waarmee Pierre Chanel met de taal van Futuna worstelde, en zijn hele levensstijl inspireren me nog steeds: zijn diep respect voor iedereen, zijn liefde voor de armen, zijn volhardende ijver om de vreugdevolle kennis van Christus' liefde uit te dragen en mensen te helpen wanhoop en moedeloosheid te overwinnen...Waar je ook woont, de roeping om veraf of dichtbij missionair te zijn is vandaag en morgen nog even actueel als toen."

DAVID CORRIGAN (IERL), PAROCHIE HL. THERESIA, DUBLIN:

"... Dus waar zijn de mensen aan de periferie of zelfkant nu te vinden?...Ik denk aan slachtoffers van armoede, drugsverslaving, misbruik, dakloosheid, uitbuiting en mensenhandel. Gescheiden en kerkbetrokken katholieken leven weer aan een ander soort periferie, ook mensen die samenwonen, een tweede relatie zijn aangegaan of een homoverbintenis. En wie zulke verbintenissen zegent, komt zelf ook aan de periferie terecht...De periferie is de wereld van de ander, de outsider, de balling, de uitgestotene, de belaagde. Het wordt druk aan de periferie...God aanvaardt al deze

mensen zoals Hij ze gemaakt heeft. Hij aanvaardt ook jou en mij zoals hij ons gemaakt heeft.

HUBERT BONNET-EYMARD (FR), LONDEN:

"Pierre Chanel wist wat het inhield je comfort zone te verlaten. Hij had de moed zijn land, vrienden en familie te verlaten en een zo goed als onbekende bestemming tegemoet te gaan. Eenmaal op Futuna moest hij zich aan nieuwe gewoonten aanpassen en een andere taal leren...Het wekt bij mij het beeld van een parachutist die op totaal onbekend terrein gedropt wordt...Een culture shock kon niet uitblijven. Hij miste zijn referentiepunten, kreeg te

kampen met vermoeidheid en zelfs ziekte, raakte ontmoedigd en teleurgesteld door de situaties die hij meemaakte...Nu hebben ze mij niet naar de andere kant van de wereld gestuurd, en toch sta ik ook voor dit soort uitdagingen. Hoe verwerk ik de culture shock van een Frans immigrant in Londen? Hoe kijk en luister ik naar de armen die aan de deur komen? Hoe leer ik op een nieuwe wijze te communiceren, mezelf niet af te sluiten en op een onbaatzuchtige en open manier relaties aan te gaan? En, zoals Chanel, te zorgen dat mijn leven diep geworteld blijft in het gebed?"

JAN HULSHOF (NL), LA NEYLIÈRE:

"...Pierre Chanel begon niet met de Futunezen Frans te leren. Hij begon zelf Futunees te leren, zodat de mensen de grote daden van God in hun eigen taal konden horen (Hand 2,11). Nederig en beminlijk gaf hij zich helemaal om "voor allen van alles te zijn" (1 Cor 9,22)...Onze paus spoort ons aan naar de periferieën te gaan. Hij denkt daarbij niet alleen aan verre eilanden maar ook aan sociale periferieën en aan wat hij "existentiële periferieën" noemt...Soms betrap je je

erop dat je uit de buurt blijft van bepaalde milieus omdat je niet vertrouwd bent met de taal die ze er spreken. De periferie is overal. Om Chanel te volgen hoeft je niet langer grote reizen te maken. Het gaat erom dat je hem volgt in zijn nederige openheid voor wat onbekend en niet vertrouwd is. Dat is het begin van elke evangelisatie."

